

[Landbrugsministeren.]

gennemføre såvel en rationeringsordning som en kontrol med priserne. Rationeringsordningen vil igen nødvendiggøre en kontrol ikke alene med slagteriernes leverancer af flæsk og varer af flæsk til hjemmemarkedet, men også med de private slagteres slagtninger såvel i eget som i offentligt slagtehus. Endvidere må der gennemføres kontrol med de over 200 000 svineproducenters hjemmeslagtninger for at forhindre, at hjemmeslagt flæsk gøres til genstand for omsætning.

Man må derfor, før man skrider til en så indgribende beslutning som en begrænsning af hjemmemarkedsforbruget af flæsk, afveje fordelene og ulemperne ved en sådan foranstaltning mod hinanden. Jeg finder ikke, at situationen er af en sådan karakter, at man bør skride til indgreb overfor hjemmemarkedets forsyninger for at opnå en mindre lempelse i den aftalte midlertidige begrænsning af skinkeeksporten.

Jeg har i går fået en henvendelse fra Danske Slagtermestres Landsforening og Dansk Eksportør- og Kødgrossistforening, hvori de to organisationer foreslår, at der for en kortere periode indføres en afskæringsordning for skinker på hjemmemarkedet. De to organisationer har tænkt sig ordningen praktiseret på den måde, at det pålægges detailslagterne at afskære skinkerne af de hele og halve svin, som de modtager fra slagterierne, hvorefter disse skinker klausuleres til levering til fabrikanter og eksportører af dåseskinker til dollarbetalende markeder, først og fremmest USA.

Såfremt det kun drejede sig om at fremskaffe det fornødne kvantum skinker til fremstilling af dåseskinker til eksport, ville en sådan ordning sikkert være velegnet til at løse problemet. Det har imidlertid aldrig været vanskeligt for konserverfabrikkerne at få de fornødne skinker i den tid, eksporten heraf var ubegrænset, så dette spørgsmål synes at være løst uden noget som helst indgreb fra myndighederne. Det kan i denne forbindelse oplyses, at der til eksport af dåseskinker i 1953 medgik ca. 50 pct. af skinkerne af de svin, der blev leveret til hjemmemarkedets forsyning. I de første tre måneder af indeværende år er denne andel endda blevet betydeligt forøget, uden at man har hørt om nogen som

helst vanskelighed for konserverfabrikkerne med at få de fornødne mængder råvarer. Det er således ikke i den situation, vi her taler om, spørgsmålet om det fornødne kvantum skinker, det drejer sig om. Tværtimod må man regne med, at man ved en afskæringsordning som den foreslåede ville få mange flere skinker til rådighed, end det ville være muligt at afsætte i udlandet i form af dåseskinker, og herved rejser sig spørgsmålet om, hvordan man skal få afsat de klausulerede skinker, som konserverfabrikkerne ikke vil kunne aftage.

I øjeblikket er problemet derimod at få forøget den mængde baconsvin, som vi i henhold til baconaftalen med England har ret til at levere til tredieland. Med hensyn hertil virker en afskæringsordning for skinker fuldstændig som en hvilken som helst anden ordning til begrænsning af hjemmemarkedets forsyning, et spørgsmål, som jeg lige har behandlet og derfor ikke skal komme yderligere ind på.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller gav i sit indlæg udtryk for beklagelse over, at regeringen har set sig nødsaget til at nedskære eksporten af dåseskinker, som hjembringer betydelige beløb i dollars, for derved at opfylde baconaftalen med England. Det er ikke nødvendigt overfor mig eller overfor noget andet medlem af regeringen at gøre opmærksom på dette problem. Jeg forstår naturligvis lige så godt som det ærede medlem den betydning, det har, at vi har fået oparbejdet dette marked, og at vi har været i stand til at få betydelige beløb hjem i dollars for denne eksport. Jeg forstår også særdeles vel, ikke mindst efter de forhandlinger, jeg har haft med parterne, den store betydning, den har for konserverfabrikkerne. Jeg forstår særdeles vel deres bekymringer for de markeder i udlandet, som de med møje og besvær har fået oparbejdet, og jeg forstår deres bekymringer for beskæftigelsen i deres virksomheder. Det er derfor klart, at man meget grundigt overvejede disse ting, før den aftale blev truffet, som jeg har godkendt. Det ærede medlem hr. Aksel Møller var selv medlem af den regering, som sad, dengang baconaftalen med England blev indgået, og jeg går ud fra, at det ærede medlem er enig med mig i, at aftalen må holdes. Jeg advarer imod, at folketinget forsøger at gribe